

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 13 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1962

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
191

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

4275. Περί παρατάσεως της ισχύος της παραγράφου 3 του άρθρου 2 του Ψηφίσματος ΚΗ' 47 και περί άλλων τινών διατάξεων του αυτού Ψηφίσματος. 1
4276. Περί διατάξεων τινων, αφορρωσών εις την Γενικήν Διεύθυνσιν Διοικήσεως του Υπουργείου των Έσωτερικών. 2
4277. Περί συνταξιοδοτήσεως των ιατρών του Ι.Κ.Α. και άλλων τινών κατηγοριών εργαζομένων. 3
4278. Περί της κτήσεως του δικαιώματος κυριότητος και της μεταβιβάσεως αυτού επί αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως. 4
4279. Περί ιδρύσεως εν Ελλάδι ξένων στρατιωτικών νεκροταφείων. 5

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4275

Περί παρατάσεως της ισχύος της παραγράφου 3 του άρθρου 2 του Ψηφίσματος ΚΗ' 47 και περί άλλων τινών διατάξεων του αυτού Ψηφίσματος.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες υπ' όψει τας διατάξεις του άρθρου 35 του Συντάγματος και την από 8 Νοεμβρίου 1962 σύμφωνον γνώμην της κατά την παράγραφον 2 του αυτού άρθρου 35 Ειδικής Επιτροπής εκ Βουλευτών, προτάσει του Ήμετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσμεν και διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

Ό χρόνος ισχύος της παραγράφου 3 του άρθρου 2 του ψηφίσματος ΚΗ' 1947 «περί παροχής διευκολύνσεων διά την υπό των ιδιωτών άνοιξοδόμησιν» ως έτροποποιήθη διά της παραγράφου 3 του άρθρου 4 του Ν. Δ. 3879)1958 «περί συμπληρώσεως των περι σχεδίων των πόλεων διατάξεων, καθορισμού της συνδέσεως του Συμβουλίου Οικισμού και παρατάσεως της ισχύος του άρθρου 3 του Ν. 2364)1953» παρατείνεται μέχρι της 31 Δεκεμβρίου 1967.

Τα εκ της προσόδου ταύτης ποσά διατίθενται διά πολεοδομικούς σκοπούς, κατόπιν αποφάσεως του Υφυπουργού Δημοσίων Έργων, μετά γνώμην του οικείου Δήμου.

Άρθρον 2.

Επιτρέπεται όπως διά Β. Δ)ματος, εκδιδομένου έφ' άπαξ προτάσει των Υπουργών Δημ. Έργων και Δικαιοσύνης, τροποποιηθώσι και συμπληρωθώσιν εντός των όριων των έξου-

σιοδοτικών διατάξεων, αι διατάξεις των δυνάμει έξουσιοδοτήσεως της παρ. 2 του άρθρου 4 του ΚΗ)1947 ψηφίσματος «περί παροχής διευκολύνσεων διά την υπό ιδιωτών άνοιξοδόμησιν», του άρθρου 2 του Ν. 2364)1953, του Ν. Δ. 3046)1954 και του άρθρου 2 του Ν. Δ. 3734)1957 εκδοθέντων Β. Δ)μάτων ως ταύτα εκωδικοποιήθησαν διά του Β. Δ. της 26)29 Απριλίου 1955 (ΦΕΚ 105 τ. Α') μεταρρυθμισθέντος διά του Β. Δ. 11)23 Οκτωβρίου 1957 (ΦΕΚ 216 τ. Α').

Έν Αθήναις τη 12 Νοεμβρίου 1962

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΑ ΜΕΛΗ

Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Γ. ΡΑΛΛΗΣ, ΓΡ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, ΣΠ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ, Δ. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ, Δ. ΒΡΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑΣ, Α. ΣΤΡΑΤΟΣ, Κ. Μ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΜΑΚΡΗΣ, Ι. ΜΠΟΥΤΟΣ, Δ. ΔΑΒΑΚΗΣ, Δ. ΑΔΙΠΡΑΝΤΗΣ, ΑΘ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ, Α. ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ, Π. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Έδωκέρθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Έν Αθήναις τη 12 Νοεμβρίου 1962

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4276

Περί διατάξεων τινων, αφορρωσών εις την Γενικήν Διεύθυνσιν Διοικήσεως του Υπουργείου των Έσωτερικών.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες υπ' όψει τας διατάξεις του άρθρου 35 του Συντάγματος και την από 25 Οκτωβρίου 1962 σύμφωνον γνώμην της κατά την παράγραφον 2 του αυτού άρθρου 35 Ειδικής Επιτροπής εκ Βουλευτών, προτάσει του Ήμετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσμεν και διατάσσομεν:

Άρθρον μόνον.

1. Διατάξεις νόμων, διά των όποιων προβλέπεται ή άπονομή βαθμού και μισθού του άνωτέρου βαθμού εις τους διοικητικούς υπαλλήλους του Α1 Κλάδου άρμοδιότητος του Υπουργείου Έσωτερικών, τους συμπληρούντας πραγματικήν δημοσίαν υπηρεσίαν εν τω Κλάδω πλέον της 40ετίας, έξ της

συμπληρωμένην 20ετίαν εις τὸν 2ον ἢ 3ον βαθμὸν, καταργοῦνται ἀπὸ τῆς ἰσχύος των.

2. Ἡ θητεία τῶν ἤδη ὑφ' οἰονδήποτε τύπον ὑπηρετούντων διευθυντῶν κλινικῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν νοσηλευτικῶν ἰδρυμάτων, ἐφ' ὅσον οὗτοι κέκτηνται τίτλον τακτικοῦ καθηγητοῦ ἢ ἐκτάκτου καθηγητοῦ ἐκλεγέντος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 5343)1932 ἢ ὑφηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἢ Θεσσαλονίκης ὡς καὶ ἡ θητεία τῶν ἤδη ὑφ' οἰονδήποτε τύπον ὑπηρετούντων Διευθυντῶν Ἀκτινολογικῶν καὶ Μικροβιολογικῶν Ἐργαστηρίων Δημοτικῶν ἢ Κοινοτικῶν Νοσηλευτικῶν Ἰδρυμάτων, παρατείνεται αὐτοδικαίως διὰ μίαν εἰσέτι 5ετίαν ἀπὸ τῆς λήξεώς της, ἐκτὸς ἐὰν ὑπάρχῃ ἀντίθετος ἡτιολογημένη ἀπόφασις τοῦ οἰκείου Ἀδελφάτου.

3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου, ἐκτιμῶντος ἡτιολογημένως ἐκάστην συγκεκριμένην περίπτωσιν, δύναται ὥπως τὰ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος βεβαιωθέντα ποσὰ ἐξ ὀφειλῶν πρὸς δῆμους καὶ κοινότητες τῶν υποχρέων ἐκ προσκυρωθεῖσων ἢ ρυμοτομηθεῖσων ἐκτάσεων, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου πώλεως, ἀπαλλασσονται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν προσαυξήσεων. Ἡ ἀπόφασις τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου ὑπόκειται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ νομάρχου.

4. Τμηματάρχαι Β' τάξεως Δήμων, τελούντες νῦν ὅπως-δήποτε ἐν ἐνεργείᾳ ὧν ἡκυρώθη διὰ τυπικούς λόγους παρὰ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἢ εἰς τὸν βαθμὸν Τμηματάρχου Α' τάξεως προαγωγῇ, καὶ οἵτινες δὲν ἡδυνήθησαν νὰ προαχθῶσιν ἐκ νέου ἐλλείψει θεσπισθέντων μεταγενεστέρως τυπικῶν προσόντων, δύνανται νὰ προαχθῶσιν νῦν μόνον εἰς τὸν τελευταῖον τοῦτον βαθμὸν. Ἡ προαγωγὴ ἀνατρέχει εἰς τὸν χρόνον τῆς ἀκυρωθείσης προαγωγῆς, ἄνευ δικαιώματος ἀπολήψεως διαφορᾶς ἀποδοχῶν. Οὗτοι τάσσονται εἰς τὸ ἀριστερόν τῶν ὁμοιοβάθμων των.

5. Ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 26 τοῦ Νόμου 1726)51, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 5 παρ. 3 τοῦ Νόμου 2262)53, ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος οἱ μηχανικοὶ καὶ ὑπομηχανικοὶ τῶν Δήμων ἀκολουθοῦσιν ἐκάστοτε τὴν βαθμολογικὴν καὶ μισθολογικὴν ἀντιστοιχίαν τῶν ὁμοιοβάθμων των τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Νοεμβρίου 1962

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ, Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Γ. ΡΑΛΛΗΣ, Γ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, Σ.Π. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ, Σ. ΓΚΙΚΑΣ, Δ. ΒΡΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑΣ, Α. ΣΤΡΑΤΟΣ, Κ. Μ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΜΑΚΡΗΣ, Ι. ΜΠΟΥΤΟΣ, Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, ΑΘ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ, Ι. ΨΑΡΡΕΑΣ, ΑΧ. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Νοεμβρίου 1962

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

(3)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4277

Περὶ συνταξιοδοτήσεως τῶν ἱατρῶν τοῦ ΙΚΑ καὶ ἐτέρων τινῶν κατηγοριῶν ἐργαζομένων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 30 Ὀκτωβρίου 1962 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν:

*Ἀρθρον 1.

Δικαίωμα συντάξεως.

1. Οἱ μόνιμοι ἱατροὶ τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, καὶ τὰ μέλη οἰκογενείας των, δικαιοῦνται συντάξεως ἐξ αὐτοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1, 2, 5, 8 καὶ 11 παρ. 1 τοῦ Ν. 3163)1955 (περὶ συνταξιοδοτήσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων) καὶ τῶν εἰς αὐτὰ παραπέμπουν διατάξεις τοῦ Α. Ν. 1854)1951 (περὶ ἀπονομῆς τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων ὡς τροποποιηθεῖσαι καὶ συμπληρωθεῖσαι ἰσχύουν, ἀναλόγως ἐφαρμοζομένων πλὴν ἂν ἄλλως ὀρίζεται ἐν τοῖς ἐπομένοις.

2. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ὅρου «ἱατροὶ» περιλαμβάνεται ἅπαν τὸ προσωπικὸν τὸ ἀνήκον κατὰ τὸ ἀπὸ 17—18)2)1956 Β. Διάταγμα (περὶ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως τῶν μόνιμων ἱατρῶν τοῦ ΙΚΑ) ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, εἰς τὸ τακτικὸν ἐπιστημονικὸν ὑγειονομικὸν προσωπικὸν τοῦ ΙΚΑ, πλὴν ἐκεῖνου περὶ οὗ προνοεῖ ὁ Νόμος 3163)1955.

*Ἀρθρον 2.

Συντάξιμος Ὑπηρεσία.

1. Ὑπηρεσία παρέχουσα δικαίωμα εἰς σύνταξιν εἶναι ἡ παρασχεθεῖσα εἰς τὸ ΙΚΑ καὶ εἰς συγχωνευθέντας ἢ συγχωνευομένους εἰς τοῦτο Ὁργανισμοὺς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ μόνιμου ἱατροῦ ἢ ὑπαλλήλου.

2. Ὡς συντάξιμος πραγματικὴ ὑπηρεσία λογίζεται, αἰτή-σει τοῦ ἱατροῦ, προσμετρούμενη εἰς τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὑπηρεσίαν α) ἡ διανυθεῖσα παρὰ τῷ ΙΚΑ ἢ παρὰ συγχωνευθέντι εἰς τοῦτο Ὁργανισμῷ Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως οἰαδήποτε ὑπηρεσία ἐπὶ παγία ἀποζημιώσει, β) κατὰ περίπτωσιν παρασχεθεῖσα εἰς τὸ ΙΚΑ ὑπηρεσία, διὰ ἐπισκέψεων κατ' οἶκον τῶν ἀσθενῶν, παρ' ἱατρῶν γενικῆς ἱατρικῆς, παθολόγων καὶ παιδιατρῶν, ἐφ' ὅσον οἱ ὅροι παρ-χῆς τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ἀντιστοιχοῦν πρὸς πλήρη ἀπασχό-λησιν ἱατροῦ ἐν Ἰατρείῳ τοῦ ΙΚΑ.

3. Κατ' ἐξαιρέσιν εἰς τοὺς κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ πα-ρόντος ὑπηρετούντας παρὰ τῷ Ι.Κ.Α. ἱατροὺς, περὶ ὧν τὸ παρὸν Ν. Δ)γμα δύναται νὰ ἀναγνωρισθῶσι μέχρι 10 κατ' ἀνώτατον ὅριον ἔτη ἐν συνόλῳ ἐκ τοῦ πρὸ τῆς ἀναλήψεως ὑπηρεσίας εἰς τὸ ΙΚΑ ἢ συγχωνευθέντα εἰς τοῦτο ὄργανισ-μὸν α) χρόνου ὑπηρεσίας παρὰ τῷ Δημοσίῳ ἢ Ν.Π.Δ.Δ. β) χρόνου ἀσκήσεως τοῦ ἱατρικοῦ ἐπαγγέλματος καὶ γ) χρό-νου ὑπηρεσίας ὡς ἐφέδρου εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις, ὑπὸ τὸν ὅρον καταβολῆς διὰ πάσης τῆς περιπτώσεως ταύτης ἐξαγο-ρᾶς κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῷ 3 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα.

Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὑπηρετούντων παρὰ τῷ Ι.Κ.Α. ἱατρῶν ἐλεγκτῶν καὶ ἐπιστημονικῶν διευ-θυντῶν, ἢ Ἐπιμελητῶν Θεραπευτηρίων τοῦ ΙΚΑ ὡς καὶ ἐπὶ ἱατρῶν ὑπηρετούντων εἰς συγχωνευομένους εἰς τὸ ΙΚΑ Ὁργανισμούς.

4. Τὸ δικαίωμα τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς ὑπηρεσίας, περὶ

ης αἰ παρ. 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου, δύναται ν' ἀσκήσῃ ὁ ἱατρός μετὰ τὴν συμπλήρωσιν πενταετοῦς εἰς τὸ ΙΚΑ πραγματικῆς ὑπηρεσίας ἀπὸ τῆς μονιμοποίησώς του. Κατ' ἐξαίρεσιν ἡ ἀνωτέρω προσημετητέα ὑπηρεσία ἀναγνωρίζεται ὡς συντάξιμος καὶ πρὸ τῆς συμπληρώσεως πλῆρους πενταετοῦς πραγματικῆς ὑπηρεσίας ὡς μονίμου ἐν περιπτώσει θανάτου ἢ ἀπολύσεως λόγῳ καταργήσεως θέσεως.

Ἄρθρον 3.

Ἀναγνώρισις συνταξίου χρόνου.

1. Ἡ ἐξαγορὰ καὶ ἀναγνώρισις τῶν περὶ ὧν αἱ παραγρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος ὑπηρεσιῶν, γίνεται διὰ καταβολῆς εἰς τὸ ΙΚΑ εἰσφορᾶς ἐξαγορᾶς ἐξ ὅου ἐπὶ τῶν τακτικῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν τοῦ χρόνου ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως περὶ ἐξαγορᾶς ἢ ἀναγνωρίσεως καὶ ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἴσον πρὸς τὸν ἐξαγοραζόμενον ἢ ἀναγνωρίζομενον χρόνον. Τῇ ποσὶν τῆς ἐξαγορᾶς δύναται νὰ ἐξοφληθῇ κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ὑποχρέου εἴτε ἐφ' ἁπλῆς, εἴτε εἰς μηνιαίας δόσεις, ὧν ὁ ἄριθμός δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς 120. Ἐπὶ αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν τοῦ ἱατροῦ αἱ ὀφειλόμεναι ἐκάστοτε δόσεις ὑπολογίζονται ἐπὶ τῶν ἡυξημένων ἀποδοχῶν. Δι' ὅσους τῶν ἱατρῶν ἐξηλθόν τῆς ὑπηρεσίας πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἡ ἀνωτέρω κράτησις θὰ ὑπολογίζεται ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν, ἐφ' ὧν θέλει κανονισθῇ ἡ σύνταξις.

2. Εἰς περίπτωσιν συνταξιοδότησεως πρὸ τοῦ χρόνου τῆς ἐξοφλήσεως τῆς εἰσφορᾶς ἐξαγορᾶς, παρακρατεῖται μηνιαίως ἐκ τῆς ἀπονεμηθησομένης συντάξεως ποσὸν τοῦλάχιστον ἴσον πρὸς τὴν καταβληθεῖσαν εἰσφορὰν κατὰ τὸν τελευταῖον μῆνα τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἱατροῦ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ἐξαγορασθέντος ἢ ἀναγνωρισθέντος χρόνου, τοῦ ποσοῦ ἐκάστης μηνιαίας δόσεως μὴ θυμαμένου νὰ εἶναι κατωτέρου τοῦ 1)4 τῆς καταβαλλομένης συντάξεως.

3. Ἐὰν ὁ συνταξιούχος ἀποδιώσῃ πρὸ τῆς ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τῆς εἰσφορᾶς ἐξαγορᾶς αἱ ὑπολειπόμεναι μηνιαῖαι δόσεις παρακρατοῦνται ἐκ τῆς συντάξεως τῶν προσώπων εἰς ἃ μεταβιβάζεται ἡ σύνταξις, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου.

4. Πρὸς ἀναγνώρισιν προϋπηρεσίας ὡς συνταξίου δέον ὁ ἱατρός ἢ ἐν περιπτώσει θανάτου αὐτοῦ οἱ ἐξ αὐτοῦ ἔλκοντες τὸ συνταξιοδοτικὸν δικαίωμα νὰ ὑποβάλλουν εἰς τὸ Ἱδρυμα αἴτησιν ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐνδὲς ἔτους ἀρχομένης ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Ν. Δ. ἢ προκειμένου περὶ τῶν ἀποκτώντων τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς τὸ μέλλον, ἐὰν δὲν ὑποβάλλουν τὴν αἴτησιν ἀπὸ τῆς κτήσεως τούτου καὶ δὲν ἀρχίσουν καταβάλλοντες τὴν εἰσφορὰν ἐξαγορᾶς ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀναγνωριστικῆς ἀποφάσεως. Εἰς περίπτωσιν ἐξόδου τοῦ ἱατροῦ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς ὑπὸ τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 2 ὁριζομένης πενταετίας, ἡ οὕτως ἀναγνωρισθεῖσα ὑπηρεσία δὲν θὰ προσμετρήται εἰς τὴν παρὰ τῷ Ἱδρυματι πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν τοῦ ἱατροῦ ἀποδιδομένων εἰς τὸν δικαιούχον ἀτόκως τῶν μέχρι τῆς ἀποχωρήσεως του καταβληθεισῶν εἰσφορῶν πρὸς ἐξαγορὰν ταύτης.

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 παράγραφος 2 τοῦ Ν. 3163)1955 προβλεπόμενη προθεσμία ὑποβολῆς αἰτήσεων πρὸς ἀναγνώρισιν προϋπηρεσίας ὑπὸ τῶν ὑπηρετούντων τακτικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν τοῦ ΙΚΑ ὡς καὶ τῶν ἡδὴ ἐξεληθόντων τῆς ὑπηρεσίας τοιαύτων παρατείνεται ἐφ' ἧς ἔληξε καὶ ἐπὶ ἐν εἰσέτι ἔτος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

5. Αἱ διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Δ. 3768) 1957 περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ὁρίου ἡλικίας τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεων καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως συνταξιοδοτικῶν τινῶν διατάξεων, δὲν ἰσχύουν διὰ τὰς θήλεις μονίμους ἱατρούς.

6. Ἐπὶ συνταξιοδότησεως ἱατροῦ λόγῳ παραιτήσεως πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 60οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας προκειμένου περὶ ἀρρένων καὶ τοῦ 55οῦ προκειμένου περὶ θηλέων, ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως ἀναστέλλεται μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ 65οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας προκειμένου περὶ ἀρρένων καὶ

τοῦ 60οῦ προκειμένου περὶ θηλέων, ἐφ' ὅσον μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ συνταξιοδότησιν συνεχίξῃ ὁ ενδιαφερόμενος τὴν ἀσκήσιν κατ' οἰονδήποτε τρόπον τοῦ ἱατρικοῦ ἐπαγγέλματος.

7. Ὁ χρόνος ἀδείας χορηγηθείσης ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΙΚΑ εἰς Διοικητικοὺς ὑπαλλήλους αὐτοῦ ἢ ἱατροὺς ὑπηρετήσαντας παρ' αὐτῷ ὑφ' οἰονδήποτε σχῆσιν, πρὸς ἀσκήσιν βουλευτικῶν καθηκόντων, θεωρεῖται κατὰ παράκλησιν ὡς συντάξιμος πραγματικῆς ὑπηρεσίας δι' ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου ἀπονομῆς συντάξεων ὑπαλλήλων ΙΚΑ τοῦ προβλεπόμενου ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νόμου 3163)1955 λαμβανομένης κατόπιν αἰτήσεως τῶν ενδιαφερομένων, ὑποβαλλομένης ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἐπὶ τῇ καταβολῇ ὑπὸ τούτων τῆς εἰσφορᾶς ἐξαγορᾶς τῆς ὁριζομένης ὑπὸ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3.

Ἄρθρον 4.

Μόνιμος ἱατρός ἀπολύμενος λόγῳ σωματικῆς ἢ διανοητικῆς ἀνικανότητος εἴτε λόγῳ ὁρίου ἡλικίας καὶ μὴ δικαιούμενος συντάξεως ἐκ τοῦ Ι.Κ.Α. δικαιούται ἀποζημιώσεως ἴσης πρὸς τὴν ὁριζομένην ὑπὸ τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Διατάγματος 4141)1960, ἀποκλειομένης ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῆς καταβολῆς αὐτῷ ἀποδοχῶν τριμήνου.

Ἄρθρον 5.

Ἀσφαλιστικαὶ εἰσφοραὶ συντάξεως.

Ἡ δαπάνη διὰ τὴν κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ. συνταξιοδότησιν τῶν ἱατρῶν βαρύνει τὸ ΙΚΑ. Εἰς ταύτην συμμετέχουν οἱ περὶ ὧν τὸ παρὸν Ν. Δ. μόνιμοι ἱατροὶ τοῦ ΙΚΑ, δι' εἰσφορᾶς ἐκ 5,250)ο ὑπολογιζομένης ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἀποδοχῶν αὐτῶν αἰτίνες λαμβάνονται ὑπ' ὅψιν διὰ τὴν ἐξέυρεσιν τοῦ συνταξίου μισθοῦ.

Ἄρθρον 6.

Κάλυψις δαπανῶν ἀπονομῆς συντάξεως.

Εἶναι ἀπαράδεκτος πᾶσα αἴτησις ἀφορώσα τὴν ἀναγνώρισιν ὑπηρεσίας ὡς συνταξίου ἢ δικαιώματος εἰς σύνταξιν ἢ τὴν ἀσκήσιν τῶν κατὰ νόμον ἐνδίκων μέσων ἢ ἐπαγγελίας, ὡς καὶ ἡ προσφυγὴ πρὸς ἀναθεώρησιν ἂν δὲν προσαρτᾶται εἰς αὐτὴν γραμματίον τοῦ Ἱδρύματος βεβαιούσιν τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ καταβολὴν ποσοῦ ὁριζομένου ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἰπουργοῦ Ἑργασίας μετὰ πρότασιν τοῦ Διοικητοῦ τοῦ ΙΚΑ.

Ἄρθρον 7.

1. Ἱατροὶ ὑπηρετήσαντες παρὰ τῷ Ἱδρυματι ὅποτεδήποτε ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ μονίμου ἢ τοῦ ἐπὶ συμβάσει θεραπευτοῦ ἢ ἐλεγκτοῦ καὶ ἀπομακρυνθέντες τῆς ὑπηρεσίας μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἢ ἀπομακρυνόμενοι ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ ταύτης δι' οἰονδήποτε λόγον, πλὴν τῆς περιπτώσεως τῆς παραιτήσεως ἢ τῆς ἀπολύσεως ἐνεκὰ πειθαρχικοῦ παραπτώματος, δικαιούνται συντάξεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσαν δεκαπενταετὴ συντάξιμον ὑπηρεσίαν ἐξ ἧς δεκαετὴ πραγματικὴν παρὰ τῷ Ἱδρυματι ὡς αὕτη νοεῖται ἐν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος καὶ πενταετὴ τοιαύτην ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος προβλεπομένων, ἀναγνωρισθῆσάντων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3.

Ὡσαύτως δικαιούνται συντάξεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ οἱ ὑπηρετούντες ἐπὶ συμβάσει θεραπευταὶ ἱατροὶ τοῦ Ι.Κ.Α., ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσαν ἢ θέλουσι συμπληρώσει παρ' αὐτῷ ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, εἰκοσαετὴ τοῦλάχιστον ὑπηρεσίαν.

2. Δικαιούνται συντάξεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος αἱ οἰκαγένειαι τῶν ἀποδιδωσάντων ἐν ὑπηρεσίᾳ ἱατρῶν—θεραπευτῶν, ἐφ' ὅσον οὗτοι εἶχον συμπληρώσει παρὰ τῷ Ἱδρυματι πλήρη δεκαετὴ πραγματικὴν ὑπηρεσίαν περιλαμβανομένης ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ὅρου πραγματικῆς ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης παραγράφου καὶ τῆς ὁπωσδήποτε παρασχεθείσης παρὰ τῷ τέως Ε.Λ.Κ.Α.Δ. ὑπηρεσίας ἀνεξαρτήτως τρόπου ἀμοιβῆς, καθὼς καὶ ἱατροὶ Ἀκτινολόγοι προσβληθέντες ὑπὸ τῆς ἐπαγγελματικῆς καθήσεως τῆς Ἀ-

κτινοδερματίτιδος και καταστάντες ως εκ τῆς ἀσκήσεως τῆς ἐιδικότητος ταύτης ἀνίκαναι πρὸς περαιτέρω ἀσκήσιν αὐτῆς, ἐφ' ὅσον εἶχον συμπληρώσει παρὰ τῷ Ἰδρύματι τοῦλάχιστον πενταετὴ ὑπηρεσίαν ὑφ' οἷανδήποτε σχέσιν.

3. Δικαιούνται ὡσαύτως συντάξεων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν. 3163)1955 καὶ αἱ οἰκογενεῖαι τῶν ὑποστάντων ἀτύχημα ἐκ θιαιοῦ συμβάντος ἢ ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων τῶν ἐντὸς τῶν ἱατρῶν τοῦ ΙΚΑ καὶ ἀποβιωσάντων συνεπείᾳ τοῦτου ἱατρῶν ἐφ' ὅσον εἶχον συμπληρώσει παρ' αὐτῷ ὑφ' οἷανδήποτε σχέσιν δεκαετὴ ὑπηρεσίαν.

4. Οἱ ἐκ τῶν παρὰ τῷ ΙΚΑ ὑπηρετούντων κατὰ παράτασιν τοῦ ὁρίου ἡλικίας μονίμων ἢ ἐπὶ συμβάσει ἱατρῶν ἔχοντες συμπληρώσει κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τὸ ὅριον ἡλικίας ὡς καὶ οἱ ἐκ τῶν μονίμων ἐντὸς πενταετίας συμπληροῦντες τοῦτο καὶ μὴ δικαιούμενοι συντάξεως δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, ἐφ' ὅσον πληροῦν τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Α. Ν. 1846)51, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως ὀριζομένης χρονικᾶς προϋποθέσεις, δικαιούνται συντάξεως παρὰ τοῦ ΙΚΑ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α. Ν. 1846)51 ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως.

5. Διὰ τὸν κανονισμόν τῶν συντάξεων περὶ ὧν αἱ προηγούμεναι παράγραφοι τοῦ παρόντος ἄρθρου λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ μηνιαίος βασικὸς μισθός, ὃν λαμβάνουν οἱ μόνιμοι θεραπευταὶ ἱατροὶ τοῦ ΙΚΑ, πλήρους ἀπασχολήσεως, κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος. Ἡ σύνταξις ἀναπροσαρμόζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐκάστοτε ἰσχύοντος μηνιαίου βασικοῦ μισθοῦ τοῦ μονίμου θεραπευτοῦ ἱατροῦ.

6. Ἐλεγχταὶ ἱατροὶ τοῦ ΙΚΑ ἐξελθόντες ἐκ τῆς ὑπηρεσίας εἴτε λόγῳ καταλήψεως τῶν ὑπὸ τοῦ νομίμου ὁρίου ἡλικίας, εἴτε λόγῳ θανάτου τῶν, ἀπὸ 31.12.57 μέχρι δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Ν.Δ., ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 3163)55, ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσαν τὸν ὑπὸ τοῦ ρηθέντος νόμου προβλεπόμενον χρόνον ὑπηρεσίας, εἴτε εἰς τὸ ΙΚΑ, εἴτε εἰς Ὅργανισμὸν Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως συγχωνευθέντα εἰς τοῦτο, τοῦ πρὸ τῆς ἐντάξεως αὐτῶν εἰς ἐλεγκτὰς χρόνου ὑπηρεσίας αὐτῶν, ὑφ' οἷανδήποτε νομικὴν σχέσιν παρασχεθείσης καὶ ἀνεξαρτήτως χρόνου προσλήψεως τῶν, λογιζομένου ὡς χρόνου ὑπηρεσίας τακτικοῦ ὑπαλλήλου ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ρηθέντος νόμου καὶ καθ' ὅσον ἀπαιτεῖται διὰ τὴν πλήρωσιν τῆς προϋποθέσεως τῆς παρ. 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καὶ ἀνεξαρτήτως τυχόν ἐξ οἷανδήποτε λόγον μεταβολῆς τῆς προσωπικῆς καταστάσεως τῶν ὡς ἐλεγκτῶν.

7. Ἡ κατὰ τὰς προηγούμενας παρ. τοῦ παρόντος ἄρθρου σύνταξις ἄρχεται καταβαλλομένη ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ ἐπομένου ἐκεῖνου, καθ' ὃν ὑπεβλήθη ἢ περὶ συνταξιοδοτήσεως αἰτήσεις.

8. Προκειμένου περὶ ἱατρῶν ἐξερχομένων ἐκ τῆς παρὰ τῷ ΙΚΑ ὑπηρεσίας τῶν μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1965, λόγῳ ὁρίου ἡλικίας ἢ παθίσεως, ἢ ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος πρὸ τῆς μονιμοποιήσεως τῶν ὑπηρεσία λογίζεται ὡς ὑπηρεσία μονίμου ἱατροῦ, ὑφ' ἣν ἔκτασιν ἀπαιτεῖται διὰ τὴν πλήρωσιν τῆς προϋποθέσεως τῆς παρ. 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου.

9. Αἱ ἀποφάσεις περὶ ἀναγνώρισεως ὡς συνταξιῶν προϋπηρεσιῶν τῶν ἐκ μετατάξεως ἐκ τῆς κατηγορίας τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ ΙΚΑ. προσερχομένων μονίμων ἱατρῶν - θεραπευτῶν, αἱ ἐκδοθεῖσαι μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐξακολουθοῦν ἰσχύουσαι.

Αἱ παρὰ γρ. 1—3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος περὶ ἐξαγορᾶς τοῦ ἐν ὑπηρεσίᾳ χρόνου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐν προκειμένῳ. Ἡ εἰσφορὰ ἐξαγορᾶς ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ ἐν παραγρ. 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου μισθοῦ.

10. Μόνιμοι ἱατροὶ τοῦ ΙΚΑ. μεταταγέντες ἐκ τῆς τάξεως τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ ΙΚΑ., δύνανται κατόπιν αἰτήσεως τῶν ὑποβαλλομένης ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς

δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νὰ ἐπαναμεταταγῶν εἰς τὰς πρὸς τῆς μετατάξεως τῶν εἰς μονίμους ἱατροὺς κατεχομένας ὑπὸ τούτων ὁργανικὰς θέσεις ὑπαλλήλων τοῦ ΙΚΑ. ἢ ἐν περιπτώσει μὴ ὑπάρξεως κενῶν τούτων εἰς συνιστωμέναις διὰ τῆς περὶ ἐπαναμετατάξεως τῶν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος τοιαύτας.

Οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἐπαναμετατασσόμενοι θεωροῦνται ὡς μηδέποτε ἀπωλέσαντες τὴν ιδιότητα τοῦ τακτικοῦ ὑπαλλήλου τοῦ ΙΚΑ., καταβάλλουν δὲ διὰ τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὡς ἱατρῶν τὰς διὰ τὸ τακτικὸν προσωπικὸν ὀριζομένης εἰσφορᾶς.

Ἄρθρον 8.

Πρόσθετος Ἀσφάλις.

1. Τὸ ΙΚΑ ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν τῆς ὑπὸ τῆς παραγρ. 5 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. Δ. 3348)1955 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ ΤΣΑΥ νομοθεσίας προβλεπόμενης ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Συντάξεων καὶ Ἀσφαλίσεων Ὑγειονομικῶν ἐργοδοτικῆς εἰσφορᾶς 3 ο)ο τῶν ἀποδοχῶν, διὰ τὴν παρ' αὐτῷ ἀσφάλισιν τῶν περὶ ὧν ὁ παρὼν νόμος ἱατρῶν ὡς καὶ τῆς εἰδικῆς ἐξ 1 ο)ο ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν αὐτῶν εἰσφορᾶς, τῆς καταβαλλομένης λόγῳ μὴ ἐπικολλήσεως ἱατροσήμου ἐπὶ τῶν ὑπὸ τούτων ἐκδιδομένων, διὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ΙΚΑ συνταγῶν.

2. Οἱ μόνιμοι ἱατροὶ τοῦ ΙΚΑ περὶ ὧν τὸ παρὸν Ν. Δ. δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου Ἐπικ. Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Ὁργανισμοῦ Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως, τυχόν δὲ καταβληθεῖσαι εἰσφοραὶ ἐπιστρέφονται ἀτόκως, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 9.

1. Τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Ν. 3163)1955 καταργεῖται.
2. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 50 τοῦ Κανονισμοῦ Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ ΙΚΑ δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν διὰ τοὺς μονίμους ἱατροὺς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 10.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Νομ. Δ)τος ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν παρὰ τῷ ΙΚΑ ὑπηρετούντων ἐμμίσθων δικηγόρων καὶ μηχανικῶν.

Δικαιούνται συντάξεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος τὰ μέλη οἰκογενείας τῶν ἀποβιωσάντων μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐν ὑπηρεσίᾳ ἐμμίσθων δικηγόρων καὶ μηχανικῶν ἐφ' ὅσον οὗτοι συνεπλήρωσαν ὑπερδεκαπενταετὴ ὑπηρεσίαν παρὰ τῷ Ἰδρύματι.

2. Ἡ ὑφ' οἷανδήποτε νομικὴν σχέσιν διανυθεῖσα ὑπὸ τούτων μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ὑπηρεσία ἐν τῷ Ἰδρύματι λογίζεται ὡς ὑπηρεσία τακτικοῦ μὲν ὑπαλλήλου ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 3163)1955, καθ' ὅσον ἀπαιτεῖται διὰ τὴν πλήρωσιν τῆς προϋποθέσεως τῆς παραγράφου 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου κατὰ δὲ τὸν ὑπολειπόμενον χρόνον αὐτῆς ὡς ὑπηρεσία ἐν τῷ ΙΚΑ ἐμπύπτουσα εἰς τὸ ἐδάφ. α' τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ Ν. 3163)1955.

Ἄρθρον 11.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ Ν. 3163)1955 «περὶ συνταξιοδότησεως τοῦ Προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν Ὁργανισμῶν Κοινωνικῆς Πολιτικῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ἑργασίας, ὡς καὶ τοῦ αὐτοῦ προσωπικοῦ τῶν Ν.Π.Δ.Δ. ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας τοῦ ἡσφαλισμένου παρὰ τῷ Κλάδῳ Συντάξεων τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, πλην καθ' ὅσον ἄλλως ὀρίζεται διὰ τοῦ παρόντος.

2. Οἱ Ὁργανισμοὶ Κοινωνικῆς Πολιτικῆς ὡς καὶ τὰ Ν.Π.Δ.Δ. ἀρμοδιότητος Ὑπουργείων Κοιν. Προνοίας ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν πρὸς τὸ ΙΚΑ ἐργοδοτικῆς εἰσφο-

ρᾶς ἴσης πρὸς 9ο) ο ἐπὶ τῶν τακτικῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν τοῦ παρὶ οὗ ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος τακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν.

3. Διὰ τὴν κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος συνταξιοδότησιν τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν ΟΚΠ, ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ἑργασίας καὶ τῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων Ν.Π. Δ.Δ. ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Κοιν. Ἡρονοίας, ἐπιβάλλεται εἰσφορά τοῦτου ὑπὲρ τοῦ ΙΚΑ ἴση πρὸς 6ο) ο ἐπὶ τῶν τακτικῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν αὐτοῦ.

4. Αἱ εἰσφοραὶ τῶν παραγρ. 2 καὶ 3 δύνανται νὰ αὐξομειοῦνται βάσει ἀναλογιστικῆς μελέτης δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑργασίας μετὰ γνώμην τοῦ Δ. Σ. τοῦ ΙΚΑ καὶ γνώμην τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἑργασίας Συμβουλίου Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως.

5. Διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν περὶ ὧν αἱ παραγρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Δ. 3163)1955 προϋπηρεσιῶν καταβάλλεται εἰς τὸ ΙΚΑ ὑπὸ τοῦ περὶ οὗ ἡ παρ. 1 τοῦ παρόντος προσωπικοῦ καὶ ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἴσον πρὸς τὸν ἀναγνωρισθῆναι χρόνον συνταξίου ὑπηρεσίας, πρόσθετος εἰσφορά ἐπὶ τῶν τακτικῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν τοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπέρτου ἴση πρὸς τὴν διαφορὰν μεταξὺ τῆς ὑπὸ τῶν παραγρᾶφων 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου συνολικῶς ὀριζομένης ἐκάστοτε τοιαύτης καὶ τῆς εἰς τὸ ΙΚΑ βάσει τῆς ἐκάστοτε ἰσχύουσας νομοθεσίας τοῦτου καταβληθείσης εἰσφορᾶς ἐργοδότη καὶ ἡσφαλισμένου διὰ τὴν ἀσφάλισιν εἰς τὸν κλάδον συντάξεων.

6. Οἱ ἐκ τοῦ ὑπαγομένου εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 3163) 1955 προσωπικοῦ ὡς καὶ οἱ ἐκ τοῦ προσωπικοῦ περὶ οὗ ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐξερχόμενοι μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1965 καὶ πληροῦντες τὰς ὑπὸ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Α. Ν. 1846)51 «περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων», ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη ὑπὸ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Δ. 4104)60 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς Νομοθεσίας περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ ἄλλων τινῶν ὀργανωτικῶν καὶ διοικητικῶν διατάξεων» ὀριζομένης προϋποθέσεως διατηροῦν τὸ δικαίωμα ἐπιλογῆς μεταξὺ τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου προβλεπομένων παροχῶν καὶ τῶν τοιούτων κατὰ τὰς ἰσχύουσας ἐκάστοτε διατάξεις περὶ παροχῶν ἡσφαλισμένων τοῦ κλάδου συντάξεως τῆς νομοθεσίας τοῦ Ι.Κ.Α.

7. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1—3 καὶ 6 τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ ἱατρῶν ὑπηρετούντων ἐπὶ παγίᾳ μηνιαίᾳ ἀποζημιώσει καὶ ὑφ' οἰανδήποτε νομικὴν σχέσιν εἰς θέσεις προβλεπομένης ὑπὸ τῶν καταστατικῶν διατάξεων τῶν ὀργανισμῶν Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ἑργασίας, μὴ ἀσφαλιζομένων δὲ διὰ τὸν Κλάδον συντάξεων παρ' αὐτοῖς, ὅφ' ἤς συνεπλήρωσαν πενταετὴ ὑπηρεσίαν παρὰ τοῖς ὀργανισμοῖς τούτοις καὶ ἐπὶ τῇ καταβολῇ εἰς τὸ ΙΚΑ εἰσφορᾶς ἐκ 15ο) ο ἐπὶ τῶν τακτικῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν αὐτῶν, αἵτινες λαμβάνονται ὑπ' ὅψιν διὰ τὴν ἐξέδυσιν τοῦ συνταξίου μισθοῦ, βαρυνούσης κατὰ ποσοστὸν 9ο) ο τοὺς παρ' οἷς ὑπηρετοῦσιν οὗτοι ὀργανισμοὺς, κατὰ ποσοστὸν δὲ 6ο) ο τοὺς ἱατρούς.

Διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς προϋπηρεσίας, τῶν περὶ ὧν τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἱατρῶν, τῆς παρασχεθείσης ἐπὶ παγίᾳ μηνιαίᾳ ἀποζημιώσει εἰς τοὺς ἐν τῷ ἐδαφίῳ τούτῳ ἀναφερομένους ὀργανισμοὺς ὡς καὶ τοῦ χρόνου περὶ οὗ ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος καταβάλλεται εἰς τὸ ΙΚΑ ὑπὸ τῶν ἱατρῶν εἰσφορά ἐξαγορᾶς ἐκ 15ο) ο ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος.

8. Αἱ συντάξεις τῶν τῶς ὑπαλλήλων τοῦ συγχωνευθέντος εἰς τὸ Ι.Κ.Α. Ταμείου Ἀσφαλίσεως Καπνεργατῶν, αἱ ἀπονεμηθεῖσαι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ Ἑσπερικοῦ Κανονισμοῦ τοῦ ἐν λόγῳ Ταμείου, ἀναπροσαρμόζονται, ὑπολογιζόμεναι βάσει τοῦ ἀναγνωρισθέντος ὡς συνταξίου, κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον τοῦ Κανονισμοῦ, χρόνου ὑπηρεσίας αὐτῶν καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ὀριζομένων ποσοστῶν, ἐπὶ τοῦ ἰσχύ-

οντος ἐκάστοτε προκειμένου περὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ι.Κ.Α. μισθοῦ καὶ βαθμοῦ, ὃν ἕκαστος ἔφερε κατὰ τὴν ἐξόδον τοῦ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας καὶ ὑφ' ὃν ἐς συνταξιοδοτήθη.

9. Εἰς ὑπαλλήλους τοῦ τῶς Ταμείου Ἀσφαλίσεως Μολεργατῶν καὶ Μακαρονοτεχνιτῶν, ἔχοντας πραγματικὴν ὑπηρεσίαν τοῦλάχιστον 15 ἐτῶν καὶ ὑπηρετήσαντας παρ' αὐτῷ μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦ Τμηματάρχου Α' τάξεως, ἐξελεθόντας δὲ τῆς ὑπηρεσίας μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος λόγῳ προσωρινῆς ἢ διαρκοῦς ἀναπηρίας καὶ μὴ λαμβάνοντας σύνταξιν, ἀπονέμεται ὑπὸ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν, Μολεργατῶν καὶ Μακαρονοτεχνιτῶν τοιαύτη ὑπολογιζομένη, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἰσχύοντος παρὰ τῷ ἀνωτέρῳ Ταμείῳ Κανονισμοῦ Συντάξεων τοῦ Προσωπικοῦ αὐτοῦ, ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ Τμηματάρχου Α' τάξεως.

Ἄρθρον 12.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ Ν. 3163)1955 ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἀπασχολήσεως καὶ Ἀσφαλίσεως Ἀνεργίας, ἐξομολογούμενου τοῦτου πρὸς τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

2. Ὁ Ὀργανισμὸς Ἀπασχολήσεως καὶ Ἀσφαλίσεως Ἀνεργίας ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν πρὸς τὸ ΙΚΑ ἐργοδοτικῆς εἰσφορᾶς ἴσης πρὸς 9ο) ο ἐπὶ τῶν τακτικῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν τοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ.

Ἡ εἰσφορά αὕτη, ἥτις δύναται νὰ αὐξομειοῦται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑργασίας, μετὰ γνώμην τοῦ Δ. Σ. τοῦ ΙΚΑ, δέον ὅπως ἀποδίδηται εἰς τὸ ΙΚΑ μετὰ τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ παρόντος εἰσφορᾶς τοῦ προσωπικοῦ ἐντὸς τριάκοντα (30) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταβολῆς τῶν ἀποδοχῶν.

3. Ὁ παρὰ τῷ Δημοσίῳ χρόνος ὑπηρεσίας τῶν ἐκ μετατάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων παρὰ τῷ ἀνωτέρῳ ὀργανισμῷ λογίζεται αὐτοδικαίως ὡς χρόνος συνταξίου πραγματικῆς ἐν ἀσφαλίσει ὑπηρεσίας, ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν ἐχρησίμευσε διὰ τὴν ἀπονομὴν συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 13.

1. Οἱ παρὰ τῷ Ἰδρύματι Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων διατελέσαντες Διοικηταὶ δικαιοῦνται συντάξεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 3163)1955 «περὶ συνταξιοδότησεως τοῦ Προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων» ἐφαρμοζομένων καὶ ὡς πρὸς αὐτοὺς ἀπασθῶν τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου τούτου.

Οὗτοι δύνανται νὰ ἀναγνωρίσουν ὡς συνταξίμον χρόνον ὑπηρεσίας ἅπαντα τὸν χρόνον πραγματικῆς τῶν ὑπηρεσίας εἰς τὰς ἐν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 3163)1955 ἀναφερομένης ὑπηρεσίας, καταβάλλοντες, διὰ τὸ σύνολον τοῦ χρόνου τῆς ἀναγνωριζομένης ὡς συνταξίου ὑπηρεσίας τὰς ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ αὐτοῦ Νόμου 3163 καθοριζόμενας εἰσφορὰς.

Τὸ δικαίωμα τοῦτο ἀσκήτῃται δι' αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὑποβαλλομένης ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

2. Ἡ παρεχόμενη εἰς τὰ μέλη οἰκογενείας ἀποδιδωάντων μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Γενικῶν Διευθυντῶν τοῦ ΙΚΑ σύνταξις ἰσοῦται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐφ' ὅσον ἡ χήρα σύζυγος τῶν ἀνωτέρω εὐρίσκεται ἐν ζωῇ πρὸς τὸ ποσὸν τῆς ἥς ἐλάμβανον οὗτοι συντάξεως.

Ἄρθρον 14.

1. Ἀπὸ πρώτης τοῦ μεθεπομένου τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος μηνός, οὐδεὶς δύναται νὰ εἶναι ἡσφαλισμένος συγχρόνως εἰς πλείονας τοῦ ἐνδὸς Ὀργανισμοὺς Ἀσφαλίσεως Ἀσθενείας. Ὡς Ὀργανισμοὶ Ἀσφαλίσεως Ἀσθενείας νοοῦνται τὸ Δημόσιον, οἱ Δήμοι καὶ Κοινότητες, τὰ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ δικαίου ὡς καὶ τὰ φυσικὰ πρόσωπα, ἐφ' ὅσον χορηγοῦν ἴσας τοῦλάχιστον εἰς ἑκτασιν καὶ ὕψος παροχᾶς ἀσθενείας καὶ μητρότητας πρὸς τὰς ὑπὸ τοῦ Α. Ν. 1846)51 «περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων» προβλεπομένης τοιαύτας.

2. Εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς δὲν χορηγούνται ὑπὸ τινος Ὁργανισμοῦ Ἀσφαλίσεως Ἀσθενείας ἀπασαί αἱ ὡς ἄνω παροχαὶ ἀσθενείας καὶ μητρότητος δύναται ὁ ἐνδιαφερόμενος νὰ ἀσφαλισθῇ συμπληρωματικῶς καὶ εἰς τὸν ἕτερον Ὁργανισμόν Ἀσφαλίσεως Ἀσθενείας εἰς ὃν αὗτος συγχρόνως ὑπάγεται.

3. Ἡ εἰς τὰ εἰδικὰ ἐκπαιδευτήρια ἀσκουμένη ἀγωγή ἐπὶ σκοπῇ ἄρσεως τῶν συνεπειῶν τῆς ἀναπηρίας (εἰδικὴ ἐκπαίδευσις) τῶν κωφολάλων τέκνων ἡσφαλισμένων παρὰ τῷ ΙΚΑ ἢ ἐτέρῳ ὀργανισμῷ Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως ἀποτελεῖ μέθοδον θεραπείας καὶ ὡς τοιαύτη ἐμπίπτει εἰς τὴν περιθάλψιν, τὴν ὁποίαν κατὰ τὴν ἐν ἰσχύϊ νομοθεσίαν ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχουν οἱ ἀνωτέρω ὀργανισμοὶ εἰς τοὺς ἀσθενεῖς ἡσφαλισμένους καὶ τὰ μέλη οἰκογενείας τῶν.

Ἄρθρον 15.

1. Διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑργασίας μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ι.Κ.Α. ἢ τοῦ οἰκείου ὀργανισμοῦ καὶ γνώμην τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἑργασίας Συμβουλίου Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως, ρυθμίζονται πᾶν ζήτημα καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος, ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 3163)1955 «περὶ συνταξιοδότησεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων» καὶ τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος.

2. Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ ἐπομένου ἐκείνου τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως ὀρίζεται εἰς τὰς ἐπὶ μέρους διατάξεις.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 12 Νοεμβρίου 1962

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΓΡ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, ΣΠ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, Π. ΠΗΛΙΝΕΛΗΣ, Δ. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ, Δ. ΒΡΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑΣ, Δ. ΣΤΡΑΤΟΣ, Κ. Μ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΜΑΚΡΗΣ, Ι. ΜΠΟΥΤΟΣ, Δ. ΔΑΒΑΚΗΣ, Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, ΑΘ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ, Π. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 12 Νοεμβρίου 1962

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

(3)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4278

Περὶ τῆς κτήσεως τοῦ δικαιώματος κυριότητος καὶ πῆς μεταβιβάσεως αὐτοῦ ἐπὶ αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 16 Ὀκτωβρίου 1962 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ κτήσις δικαιώματος κυριότητος, ἐν ὅλῳ ἢ κατ' ἰδανικά μέρη, ἢ ἐτέρου ἐμπραγμάτου δικαιώματος ἐπὶ αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως, οἰασδήποτε κατηγορίας (λεωφορείου, φορτηγοῦ γενικῶν ἢ εἰδικῶν κατηγοριῶν, ἐπιβατικοῦ μετὰ ἢ ἄνευ μετρητοῦ) ἐπιτρέπεται μόνον εἰς πρόσωπα φυσικά ἢ νομικά

ἅτινα εἶναι ἐπαγγελματίαι αὐτοκινήτισται, γίνεται δὲ μόνον διὰ τῆς καταρτίσεως συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου, ἐπιβαλλομένου ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς συμβάσεως.

2. Ἡ μεταβίβασις κυριότητος αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως διὰ πράξεως ἐν ζωῇ εἰς πρόσωπον μὴ ἔχον τὴν ιδιότητα τοῦ ἐπαγγελματίου αὐτοκινήτιστοῦ εἶναι ἔγκυρος μόνον ὡς πρὸς τὸ αὐτοκίνητον ὡς πράγμα καὶ οὐχὶ καὶ ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα (ἀδείαν) κυκλοφορίας αὐτοῦ ὡς αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως, τὸ ὁποῖον ἐν περιπτώσει μεταβιβάσεως εἰς τοιοῦτον πρόσωπον ἀνακαλεῖται αὐτοδικαίως ἀπὸ τῆς μεταβιβάσεως πράξεως. Ἡ μεταβίβασις ὅμως ποσοστοῦ ἐξ ἀδικαιρέτου αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως πρὸς μὴ ἐπαγγελματίαν αὐτοκινήτιστὴν ἀπαγορεύεται ἐφεξῆς ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος εἰς πᾶσαν περίπτωσιν.

Ἄρθρον 2.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ μεταβιβάσεως πρὸς σύστασιν προικὸς ὑπὲρ θυγατρὸς ἢ ἀδελφῆς ἢ πρὸς σύστασιν δωρεᾶς, ἐν ζωῇ ἢ αἰτίᾳ θανάτου πρὸς κατιόντας ἢ ἀγόμεους ἀδελφάς, ὡς ἐπίσης καὶ ἐπὶ κληρονομικῶν μεταβιβάσεων εἴτε ἐκ διαθήκης εἴτε ἐξ ἀδιαθέτου.

Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τούτων, καθ' ἃς τὸ αὐτοκίνητον μεταβιβάζεται ὁμοῦ μετὰ τῆς ἀδείας κυκλοφορίας, οἱ πρὸς οὓς ἡ μεταβίβασις, προικολήπται καὶ δωρεοδόχοι ὡς καὶ ἐκ τῶν κληρονόμων ἢ σύζυγοι ἢ ὁ σύζυγος, οἱ κατιόντες, οἱ ἀνιόντες καὶ αἱ ἄγαμοι ἀδελφαὶ τοῦ ἀποβιώσαντος, δικαιοῦνται νὰ διατηρήσωσι τὸ ἐπὶ τῆς ἀδείας κυκλοφορίας δικαίωμα ὀριστικῶς καὶ ἐὰν δὲν εἶναι ἐπαγγελματίαι αὐτοκινήτισται, ἐφ' ὅσον δὲν ἀκώσιν ἕτερον βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα. Οἱ λοιποὶ μὴ δικαιούμενοι πρὸς διατήρησιν τῆς ἀδείας κυκλοφορίας τοῦ περιελθόντος εἰς αὐτοὺς αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως, ὑποχρεοῦνται νὰ μεταβιβάσουν τὸ αὐτοκίνητον μετὰ τῆς ἀδείας εἰς ἐπαγγελματίαν αὐτοκινήτιστὴν, ἐντὸς προθεσμίας ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐπαγωγῆς τῆς κληρονομίας ἢ τῆς συστάσεως τῆς προικὸς ἢ δωρεᾶς. Ἀπράκτου παρερχομένης τῆς προθεσμίας ταύτης, ἡ ἀδεία κυκλοφορίας τοῦ αὐτοκινήτου, ὡς δημοσίας χρήσεως, ἀνακαλεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Συγκοινωνιῶν, ἐπὶ τῇ συνδρομῇ τῶν ἀνωτέρω προϋποθέσεων.

2. Ἄν ἡ ἀνάκλησις τῆς ἀδείας ἀφορᾷ εἰς ἰδανικά μέρη αὐτοκινήτου, ἢ μεταβίβασις τῶν ἐπὶ τῆς ἀδείας δικαιωμάτων τούτων γίνεται κατὰ προτίμησιν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνιῶν, εἰς τοὺς λοιποὺς συνιδιοκτῆτας τοῦ ὅπερ ἀφορᾷ ἢ ἀδεία κυκλοφορίας αὐτοκινήτου, κατὰ τὸν λόγον τοῦ ποσοστοῦ τῆς συνιδιοκτησίας ἐνὸς ἐκάστου, ἐπὶ τῇ προηγουμένη καταβολῇ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τοῦ ἡμίσεος τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 28 τοῦ Ν. 2119)1952 καθοριζομένης ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς ὑπεραξίας.

Ἄρθρον 3.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ σύναψις συμφωνιῶν, δι' ὧν συνομολογεῖται εἰκονικότης συμβολαίων ἀφορώντων εἰς τὴν κτήσιν ἢ μεταβίβασιν τῆς κυριότητος αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως ἢ ἄλλων ἐπὶ τούτων ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων. Αἱ τυχόν εἰς ἐκτάσεις τοιαύτων ἀκύρων συμφωνιῶν καταβληθεῖσαι ἐκατέρωθεν παροχαὶ δὲν ἀναζητοῦνται.

2. Πᾶσα ἀνταπόδειξις κατὰ τοῦ περιεχομένου τοιοῦτων συμβολαίων ἀφορώσα εἰς τὰ πρόσωπα τῶν συμπληθέντων ἢ τὸ ἀντικείμενον ἢ οἰονδήποτε στοιχεῖον τῆς συμβάσεως εἶναι ἀπαράδεκτος καὶ δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψει ἐπὶ δικαστηρίου.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ παρόντος ἀπαγορευσις ὡς καὶ αἱ συνέπειαι τῆς παραβάσεως αὐτῆς ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ συμβολαίων κτήσεως ἢ μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως ἢ ἄλλων ἐπ' αὐτῶν ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων, ἅτινα κατηρτίσθησαν μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος. Τὰ τυχόν καταρτισθέντα καὶ δηλωθέντα κατὰ τὰς διατυπώσεις τοῦ Νόμου 1725)1951 τοιαῦτα ἀντέγγραφα

ἀποβάλλουν πᾶσαν ἰσχὺν μετὰ παρέλευσιν δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

2. Ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας τὸ αὐτοκίνητον δέον νὰ ἀναμεταβιβασθῇ τύποις καὶ οὐσίᾳ εἰς τὸν ἀληθινὸν κύριον αὐτοῦ ἢ εἰς ἕτερον ἐπαγγελματίαν αὐτοκινήτιστήν, μετὰ δὲ τὴν πάροδον αὐτῆς ἀπαγορεύεται ἡ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἐπίκλησις τῆς διὰ τῶν συμφωνιῶν τούτων συνομολογηθείσης εἰκονικότητος, ἐφαρμοζομένων καὶ ἐπὶ τούτων τῶν ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ παρόντος ὀριζομένων συνεπειῶν.

Ἄρθρον 5.

Ἡ κατὰ τὰς ἰσχύουσας διατάξεις ἀντικατάστασις κυκλοφοροῦντος ἢ ἀποσυρομένου τῆς κυκλοφορίας φορτηγοῦ ἢ ἐπιβατικού αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως ἐπιτρέπεται ἐφεξῆς μόνον εἰς ἰδιοκτίητας ἐπαγγελματίας αὐτοκινήτιστας.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἰδιότης τοῦ ἐπαγγελματίου αὐτοκινήτιστοῦ δύναται ν' ἀποκτηθῇ μόνον ὑπὸ τῶν Νομικῶν Προσώπων, ἅτινα λειτουργοῦν ὑπὸ τὴν μορφήν τῶν κατὰ τὸν Ἐμπορικὸν Νόμον προσωπικῶν ἐταιρειῶν ἢ ὑπὸ συνεταρισμῶν.

Οἱ ἐταῖροι τῶν νομικῶν τούτων προσώπων ὡς καὶ τὰ μέλη τῶν συνεταρισμῶν δέον ὅπως ἔχωσι πάντας τὴν ἰδιότητα τοῦ ἐπαγγελματίου αὐτοκινήτιστοῦ, ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων περὶ ὧν ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 7.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως περιεχομένων καθ' οἷονδήποτε τρόπον εἰς τὸ Κράτος ἢ εἰς τοὺς Κρατικούς Ὀργανισμοὺς ὡς καὶ εἰς μεταφορικὰς ἐπιχειρήσεις συνδεομένας διὰ συμβάσεις παραχωρήσεως μετὰ τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 8.

1. Καταργοῦνται τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3 τοῦ Ν. 1725)1951 «περὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ αὐτοκινήτων νομοθεσίας», τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Νόμου 2119 τοῦ ἔτους 1952 «περὶ τῶν διὰ λεωφορείων αὐτοκινήτων συγκοινωνιῶν» ὡς καὶ πᾶσα γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν.Δ. ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσίευσώς αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Νοεμβρίου 1962

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Γ. ΡΑΛΛΗΣ, ΓΡ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, ΣΠ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ, Σ. ΓΚΙΚΑΣ, Δ. ΒΡΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑΣ, Δ. ΣΤΡΑΤΟΣ, Δ. ΜΑΚΡΗΣ, Ι. ΜΠΟΥΤΟΣ, Δ. ΔΑΒΑΚΗΣ, Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, ΑΘ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ, Π. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΨΑΡΡΕΑΣ, ΑΧ. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Νοεμβρίου 1962

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4279

(4)

Περὶ ἰδρύσεως ἐν Ἑλλάδι ξένων στρατιωτικῶν νεκροταφείων.

**ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου 1962 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάται τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

1. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Α.Ν. 1357)49, κυρωθέντος ὑπὸ τοῦ νόμου 1576)50, ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 3979)59 καὶ τροποιοῦνται διὰ τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος, ἐφαρμόζονται πρὸς ἰδρύσιν στρατιωτικῶν νεκροταφείων διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι πεσόντας ὑπηκόους καὶ ἄλλων, πλὴν τῶν ἐν αὐταῖς ξένων κρατῶν.

2. Διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐπιτρέπεται ἡ διάθεσις δημοσίων ἐκτάσεων ὡς καὶ ἡ ἀγορὰ παρὰ τοῦ Δημοσίου ἰδιωτικῶν τοιούτων. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν τὸ προσφερόμενον ὑπὸ τοῦ Δημοσίου τίμημα καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων καὶ προηγουμένην ἐκτίμησιν τοῦ ἀκινήτου ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ ἐξ ἐνὸς μηχανικοῦ ἢ γεωπόνου ἢ δασικοῦ ὑπαλλήλου ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, καταβάλλεται δὲ εἰς τὸν ἀποδεχόμενον ταῦτα ἰδιοκτίητην κατόπιν ἐλέγχου τῶν τίτλων ὑπὸ τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους.

3. Ἡ κατὰ χρῆσιν παραχώρησις τῶν περὶ ὧν αἱ ὡς ἄνω παραграфοὶ 1 καὶ 2 ἀκινήτων γίνεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν, δι' ἧς καθορίζονται καὶ οἱ ὅροι τῆς παραχωρήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Νοεμβρίου 1962

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ, Ε. ΑΒΕΡΩΦ-ΤΟΣΙΤΣΑΣ, Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Γ. ΡΑΛΛΗΣ, ΣΠ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ, Σ. ΓΚΙΚΑΣ, Δ. ΒΡΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑΣ, ΣΤ. ΚΩΤΙΑΝΗΣ, Κ. Μ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΜΑΚΡΗΣ, Ι. ΜΠΟΥΤΟΣ, ΣΤ. ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ, Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, Π. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΧ. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Νοεμβρίου 1962

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Από 1 Ιανουαρίου 1960 ή ετησία συνδρομή της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, ή τιμή των τμηματικώς πωλουμένων φύλλων αυτής και τα τέλη δημοσιεύσεως εν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης καὶ τῷ Παραρτήματι τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καθωρίσθησαν ὡς κάτωθι:

Α. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ τεύχος Α'.....	Δρχ.	400
2. » » Β'.....	»	250
3. » » Γ'.....	»	200
4. » » Δ'.....	»	400
5. » » Παράρτημα.....	»	200
6. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.....	»	500
7. » » τεύχος «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κλπ».....	»	300
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας.....	»	200
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία.....	»	2.00

Οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἐξῆς ποσά:

1. Διὰ τὸ τεύχος Α'.....	Δραχ.	20.—
2. » » Β'.....	»	12,50
3. » » Γ'.....	»	10.—
4. » » Δ'.....	»	20.—
5. » » Παράρτημα.....	»	10.—
6. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.....	»	25.—
7. » » τεύχος «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π.».....	»	15.—
8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας.....	»	10.—
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη.....	»	100.—

Β. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἐκαστον φύλλον, μέχρις 8 σελίδων τιμᾶται δραχ. 2, ἀπὸ 9 σελίδων καὶ ἄνω, ἐκτὸς ἐφικτῶν περιπτώσεων, δραχ. 5.

Γ. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:

Α'. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.		
1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων.....	Δραχ.	200
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.....	»	5.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.....	»	1.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰ συνελεύσεις, ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων.....	»	500
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ.20/5/1939.....	»	100
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.....	»	2.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν.....	»	500
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν.....	»	300
9. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων.....	»	2.000

10. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπων ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν.....	Δραχ.	1.000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.....	»	5.000

Β'. Δημοσιεύματα Ἑταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης.

1. Τῶν Καταστατικῶν.....	Δραχ.	500
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν Καταστατικῶν.....	»	200
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων.....	»	100
4. Τῶν ἰσολογισμῶν.....	»	500
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων.....	»	500

Π. Εἰς τὸ Παράρτημα:

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων.....	»	200
2. Τῶν ἀδειῶν πωλήσεως ἱαματικῶν ὑδάτων.....	»	500

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης ἐν νέῃ ὁρίσθῃ εἰς 5 ο/ο.

Δ. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

- Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντὶ ἀποδεικτικοῦ εἰς πράξεως, ὅπερ μερίμνη τοῦ ενδιαφερομένου ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.
- Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλωνται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.
- Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, ἅτινα ἀποδίδουσι τοῦτο εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζόμενα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 192378/3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΡΟΝΒΟ 185) ἐγκυκλίου διαταγῆς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστέλλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποτέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΩΝ. ΧΡ. ΤΡΥΦΩΝΑΣ